

वराङ्गना वारिभवोत्सवित्ताः श्रेष्ठा रताश्चापि रसायने स्युः ।
 क्रीडासु रामासु महापणेषु ऋगाख्यवर्गे दशमेऽतिवित्ताः ।
 यस्त्राग्निभेदखननादक्रीर्यं भारस्त्रभ्योपट्टितरपि बाहु-
 बलाद्घटोत्थे । खस्ये गणे ऋषभवे जवशस्त्रवाहयोनि
 प्रपायनधनानि नरस्य परस्यैः” भावे घञ् । ३आजीवार्थ-
 मालम्बने । आजीवति कर्त्तरि अच् । ४आजीवनकारिणि”
 कर्त्माजीवः ऋपाजीव इत्यादौ तु आ+जीव-अच् ।
 लप०स० इति भेदः ।

आजीवन न० आजीवत्यनेन करणे ल्युट् । वृत्त्युपाये
 भावे ल्युट् । वृत्त्यर्थमुपायग्रहणे “आजीवनार्थं
 धर्मस्तु दानमध्ययनं यजिः” मनुः “स्त्रीणामाजीवनार्थञ्च
 प्रदेयं प्रीतिपूर्वकम्” । “स्त्रीणामाजीवनवयादिति” च
 स्यतिः ।

आजीविका स्त्री आजीवयति आ+जीव णिच्-खुल् ।
 जीविकायां वृत्तौ जीवनार्थं व्यापारे । आ+जीव-कर्त्तरि
 खुल् । आजीवकः आजीवनकर्त्तरि लि० ।

आजीव्य लि० आजीव्यतेऽनेन बा० करणे खल् । आजी-
 वनोपाये ऽवृत्त्यादौ “आजीव्यः सर्वभूतानाम्” रामा०
 आजीव्यते वृत्त्यर्थमालम्बनेऽसौ आ-जीव-कर्मणि अच् ।
 २वृत्त्यर्थमालम्बनीये ऋपादौ । आजीव्यतेऽत आधारे बा०
 खल् । ३आजीवनीयदेशे “रस्यमानत सामन्तं स्त्रीज्यं
 देशमावसेत्” मनुः । तेऽपि सर्वे निवर्त्तन्तां येऽपि स्रदाभु-
 यार्यिनः मया ययोचिताजीव्यैः संविभक्ताश्च वृत्तिभिः”
 भा०व०प० ६३अ० ।

आजू स्त्री आजवति आ+जु-क्लिप् दीर्घः । श्रुतिं विना कर्म-
 कारके । (वेगार) ‘वृष्टादश्रुतिकः क्लेशैर्विष्टिराजुश्च
 कीर्त्यते । इत्युक्ते कर्मकरभेदे ।

आजूर् स्त्री आ+ज्वर-क्लिप् जठ् । विष्टौ सुकृतः ।
आज्ञप्त लि० आ+ज्ञा-णिच् पुक् क्त ह्रस्वः । आदिष्टे कृतादेशे
आज्ञप्ति स्त्री आ+ज्ञा-णिच् पुक् ह्रस्वः । आज्ञायाम् ।

आज्ञा स्त्री आ+ज्ञा-अङ् । ऽआदेशे आदेशश्च निरुपस्य
 ऋत्यादेः कृत्यादौ प्रवृत्त्यर्थव्यापारभेदः । “आज्ञया
 नरपतेर्द्विजन्मनां दारकर्मस्रुतस्रुतके तथा । बभ्रुमोक्षमख-
 दीक्षणेष्वापि क्षौरमिष्टमखिलेषु चोडुषु” ज्योति० ।
 “तथेति शेषामिव भर्तुराज्ञाम्” कुमा० । “पश्चात् वनाय
 गच्छेति तदाज्ञां सुदितोऽप्यहीत्” रघुः । “अनतिक्रमणीया
 दिवसस्तेराज्ञा” शकु० । “दूरापावर्जितच्छलैस्तसाज्ञां
 शासनार्पिताम्” रघुः “शिरोभिराज्ञामपरे महीभुजः” ।

माघः । २ज्योतिषोक्ते लग्नावधिदशमभावे तन्त्रोक्ते
 भ्रूमध्यस्थे सुषुम्णानाद्यन्तर्गते ४आज्ञाचक्रे च विवरणमा-
 ज्ञाचक्रशब्दे । “आज्ञासंक्रमणं तत्र गुरोराज्ञेति कीर्त्ति-
 तेति” तन्त्रम् ।

आज्ञाकर लि० आज्ञया करोति क्त-अच् ३त० । आज्ञाभु-
 सारेण कर्मकर्त्तरि दासादौ णिनि आज्ञाकारी तत्रैव लि०
 स्त्रियां ङीप् । क्लिप् आज्ञाकृतं तत्रैवार्थं लि० ।

आज्ञाचक्र न० आज्ञासंज्ञकं चक्रम् । तन्त्रप्रसिद्धे देहाव-
 स्थितसुषुम्णानाडीमध्यगते भ्रूमध्यस्थे द्विदले पद्मा-
 कारे चक्रभेदे । विशुद्धचक्रसङ्घाता “आज्ञाचक्रं तदूर्ध्वं
 आत्मनोऽधिष्ठितं परम् । आज्ञासंक्रमणं तत्र गुरोराज्ञेति
 कीर्त्तिता” । तत्र निहितचित्तस्य पुरुषस्य सर्वपदार्थसाक्षात्
 कारेण “एवं भूतम्, एवं वर्त्तते, एवं भविष्यतीति” ज्ञानेन
 गुरोरोश्वरस्य तदूर्ध्वं सङ्घट्टकमले स्थितस्याज्ञायाः
 “इतः परं त्वया इत्थं कर्त्तव्यमिति” नियोगस्य संक्रमणं
 भवति तेन तदाज्ञास्यं चक्रमित्यर्थः । यथा च षट्-
 चक्राणां देहे स्थितिस्तथोक्तं शारदायाम् । ‘षष्ठवत्यङ्गुला-
 यामं शरीरसुभयात्मकम् । गुदध्वजान्तरे कन्दसुत्सेधाद्-
 द्वाङ्गुलं विदुः । तस्य द्विगुणविस्तारं विन्दु-
 रूपेण शोभितम् । नाड्यस्तत्र ससङ्गता मुख्यास्त्रिभ्यः प्रकी-
 र्त्तिताः । इडावासे स्थिता नाडी पिङ्गला दक्षिणे मता ।
 तयोर्मध्यगता नाडी सुषुम्णा वंशमाश्रिता । पादाङ्गुष्ठा-
 दपक्रान्ता शिखाभ्यां शिरसा पुनः । ब्रह्मस्थानं समा-
 पन्ना सोमसूर्यग्निरूपिणी । तस्यामध्यगता नाडी चि-
 त्ताख्या योगिवल्लभा । ब्रह्मरन्ध्रं विदुस्तस्यां पद्मसूत्र-
 निभं परम् । आधारंश्च विदुस्तत्र मतभेदाननेकधा ।
 दिव्यमार्गमिसं प्राङ्गरुतानन्दकारकम् । इडया सञ्च-
 लेच्चन्द्रः पिङ्गलायां दिवाकरः । ज्ञातौ योगनिदानज्ञैः
 सुषुम्णयाश्च तावुभौ । आधारकन्दमध्यस्थं त्रिकोणमिति
 रुन्दरम् । ज्योतिषां भिलयं दिव्यं प्राङ्गरागमवेदिनः ।
 तत्र विद्युल्लताकारा कुण्डली परदेवता । परिस्फुरति
 सर्वात्मा सुप्राहिंसदशाकृतिः । विभर्त्ति कुण्डली शक्तिरा-
 त्मानं हंसमाश्रिता । हंसः प्राणाश्रयोनित्यं प्राणा नाडी
 पथाश्रयाः । आधारारुत्थितोवायुर्वधावत् सर्वदेहि-
 नाम् । देहं प्राप्य खनाडीभिः प्रयाणं कुरुते बहिः ।
 द्वादशाङ्गुलमानेन तस्मात् प्राण इतीरितः” । तत्त्व-
 चिन्तामणौ षष्ठप्रकाशे । “आज्ञानामासु जं तद्विमकरस-
 दृश्यं ध्यानधाम प्रकाशम् हृत्वाभ्यां वै कलाभ्यां प्रविल-